

stemmer den, hvorledes den fornødne Sikkerhed paa anden Maade kan tilvejebringes." Dette hører til den Række af Bestemmelser, som ved den tidligere Forhandling i alle de øvrige Paragrapher ere udgaaede og kun ved en Nagtsomhed her er blevet staaende, men Udvalget tør dog ikke indskrænke sig til at foreslaae, at den skal udgaae, idet Følgen vilde være, at man kun kunde tilvejebringe Brandsikkerhed paa den opgivne Maade, som vistnok med Følge er forudsat enten ikke at være anvendelig eller ikke tilstrækkelig. Udvalget foreslaaer derfor, at der istedetfor skal siges: „eller ved anden lige saa betryggende Foranstaltning.“

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattedes

Udvalgets Forslag til § 20

„Finder Bygningscommissionen . . . tilvejebringes.“ forandres til:

„eller ved anden lige saa betryggende Foranstaltning.“

under Afstemning, og vedtoges eenstemmig med 37 Stemmer.

Derefter fattedes Udvalgets Forslag, at § 22 skulde udgaae, under Forhandling.

Ordføreren: Det er kun Paragraphen og ikke den deri indeholdte Bestemmelse, som efter Udvalgets Forslag skal falde bort; det er den Paragraph, som jeg alt tidligere har tilsladt mig at nævne, da der handlede om § 7, som nu er udvoteret ved Tingets Afstemning. De i §§ 7 og 22 indeholdte Bestemmelser skulle efter Udvalgets Forslag smeltes sammen i een eneste Paragraph, der finder sin rette Plads som § 37.

Ingen Anden begjærede Ordet, og man fik derfor til Afstemning, hvorved

Udvalgets Forslag: at § 22 udgaaer, vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Endringsforslaget til § 23 tilligemed selve Paragraphen fattedes derefter under Forhandling.

Ordføreren: Den noget etendommelige Udtryksmaade i § 23, idet det forfælttes, at Bestemmelsen finder Anvendelse paa Kjøbstadens Grund eller de nærværende Lov underkastede Dele af Landjurisdictionen, har sli Grund deri, at den omhandlede Bestemmelse, nemlig at der, inden der opføres en Bygning, skal være sørget for en ordentlig Bandoftledning og for den fornødne Indordning i det gjældende eller tilfattede Veisystem, ikke blot skal finde Anvendelse paa denne Lovs Omraade, men ogsaa paa de Dele af Kjøbstadgrunden, som ikke forøvrigt ere indbefattede under denne Lov. Det er nu vistnok lidet hensigtsmæssigt at lade en enkelt Paragraph saaledes faae et andet Omraade end det, Loven i det Hele har, og dette er derhos udtrykt saa dunkelt, at Mange vistnok vilde kunne læse det mange Gange igjennem, uden at tænke paa, hvad der derved var tilfattedet. Men Bestemmelsen bliver saa meget mere overflødig, som Udvalget skal foreslaae — efter et Bink, som under en tidligere Forhandling er givet af den høitærede Justitsminister — her i Loven at optage en udtrykelig Bestemmelse om, at det er Reglerne for Landbygninger, der skulle finde Anvendelse paa de Dele af Kjøbstadgrunden, som, fordi de i Virkeligheden ikke ere Kjøbstad, men Land, ikke ere indtagne under denne Lov; saaledes vil altsaa en udtrykelig Bestemmelse om, at denne Paragraphs Indhold ogsaa skal finde Anvendelse udenfor Lovens sædvanlige Omraade, finde sin passende Plads og udtrykkes med tilstrækkelig Klarhed. Her foreslaaes den derimod at udgaae, hvorved Reglen naturligtvis bliver den, at denne Paragraph gjælder, ligesom enhver anden Paragraph, saa vidt som Loven gjælder.